

Arrest

nr. 113 234 van 31 oktober 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 juni 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2013.

Gelet op de beschikking van 23 september 2013 waarbij de beschikking van 5 september 2013 ingetrokken werd.

Gelet op de beschikking van 27 september 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat E. FRANCK en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, F. J. A., verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Tadzjiekse origine te zijn. U werd geboren de 6de van de 5de maand van 1367 (28 juli 1988) in Qalai Sarkari in het district Kalakan van de provincie Kabul. Tijdens het talibanregime heeft u in Panjshir gewoond. U ging naar school. Na school hielp u mee in de winkels van uw vader in het centrum van Kalakan. Uw ouders, A. M. en G., zijn na uw vertrek verhuisd naar de stad Kabul. U heeft 2 broers. Uw oudere broer, M., is overleden. Uw broer F. J. A. (O.V. 7.362.492. en C.G. 13/10016.) is hier met u in België.

Uw familie kreeg problemen omwille van een stuk grond. Uw vader had 1 jerib grond in het dorp Qalai Sarkari. Naast het stuk grond van uw vader had commandant Awalkhan, de oom van Hady Dawood Kalakani, een parlamentslid, een stuk grond. Hij wou het stuk grond van uw vader ook in handen krijgen. De 7de mizan 1391 (29 september 2012) waren uw broers, uw vader en u aan het werk in de winkel toen er iemand kwam zeggen dat er enkele personen stenen op het stuk grond aan het plaatsen waren. Uw vader ging kijken. Enige tijd later kwam er iemand aan u en uw broers vertellen dat uw vader gewond was. Jullie vertrokken naar de grond. Daar zagen jullie uw vader op de grond liggen. Er ontstond een gevecht. Er werd met stenen gegooid. U heeft de broer van Awalkhan, Kyal Mohammad genaamd, geraakt op zijn hoofd en hij is gevallen. Achteraf hoorde u van uw tante dat hij hierdoor stierf. U en uw broers zijn weggevlucht. Jullie hoorden geweerschoten toen jullie wegliepen. Jullie gingen niet naar huis maar naar het huis van tante, de zus van uw vader in Quchi, enkele dorpen verder. Enkele dagen later kregen jullie te horen dat uw vader ziek was. Jullie wilden terugkeren naar huis maar uw tante liet dit niet toe. Uw oudere broer ging toch kijken maar heeft het huis niet gehaald. Hij was voor 3 à 4 dagen vermist. Twee weken later werd er u en uw broer gezegd dat jullie het land dienden te verlaten. Jullie zagen dit niet zitten. Er werd een foto van uw gedode broer getoond. U en uw broer begrepen dat het beter was om te vertrekken. 2 à 3 dagen later vertrokken jullie uit Afghanistan. U kwam op 1 januari 2013 aan in België en de volgende dag heeft asiel aangevraagd.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u Awalkhan en zijn familie.

Ter staving van uw asielrelaas legt u uw "taskara" (Afghaans identiteitsdocument), de "taskara" van uw broer J., de "taskara van uw vader, de " taskara" van uw broer M., ziekenhuisdocument van uw vader, de eigendomsakte van de grond, twee documenten over de winkels, 7 foto's en de enveloppe voor. Na uw gehoor geeft u nog een brief van uw advocaat, een rekening van Bpost, een medisch boekje en nog een enveloppe af.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen en door onderzoek wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

De reden waarom u niet in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie noch voor de status van subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, § 2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet is omdat uw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die de aanleiding zouden gevormd hebben voor uw vertrek uit Afghanistan zo weinig overtuigend zijn en weinig aannemelijk zijn dat er geen geloof kan aan gehecht worden.

Vooreerst kunnen er een aantal opmerkelijke vaststellingen met betrekking tot uw verklaringen gemaakt worden. Zo is het conflict tussen uw vader en Awalkhan op een vreemde manier tot stand gekomen. Awalkhan zou uw vader om de grond gevraagd hebben en uw vader wil die niet geven. Hij zou 5 à 6 maanden voor uw vertrek uit Afghanistan begonnen zijn naar de grond te vragen, nochtans heeft uw vader de grond al heel lang in zijn bezit (gehoorverslag CGVS, p. 4) net zoals Awalkhan (gehoorverslag CGVS, p. 15). Awalkhan zou nooit eerder de grond gevraagd hebben (gehoorverslag CGVS, p. 15). Hij zou in het verleden ook nooit geweld gebruikt hebben. Uw broer weet zelf niet of Awalkhan bij u thuis komen vragen is om de grond (gehoorverslag CGVS J., p. 9). Awalkhan zou op een bepaalde dag gewoon beginnen werken zijn op jullie stuk grond en toen uw vader ging kijken zou hij gewelddadig geworden zijn. Toen u en uw broers naar het stuk grond gingen zijn jullie onmiddellijk beginnen vechten en hebben jullie zelf geen moeite gedaan om tot een mondelinge oplossing te komen (gehoorverslag CGVS, p. 11). In het verleden zijn er nooit problemen geweest met Awalkhan of Hady Dawood Kalakani (gehoorverslag CGVS, p. 17). Deze door u geschilderde gang van zaken is opmerkelijk en doet van bij het begin al twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Daarnaast is het opmerkelijk dat u verklaart dat er geen andere manier is om het conflict op te lossen (gehoorverslag CGVS, p. 15). Uit informatie waarover het CGSV beschikt blijkt dat er in Afghanistan vaak gebruik wordt gemaakt van een shura/jirga (raad) om conflicten zoals dit, een grondconflict, op te lossen (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Daar komt nog bij dat u verklaart dat uw vader geen klacht heeft neergelegd bij de politie en niet weet of uw vader hulp heeft

gezocht voor het conflict (gehoorverslag CGVS, p. 13) maar dat uw broer verklaart dat uw vader wel een klacht heeft ingediend bij de politie (gehoorverslag CGSV J., p. 11). Deze tegenstrijdigheid over een niet onbelangrijk element van uw relaas is opvallend en ondermijnt de geloofwaardigheid van het relaas. Daarnaast zijn uw verklaringen over de plaats waar jullie zich bevonden toen men kwam zeggen dat er op jullie grond gewerkt werd ook verschillend. U verklaart dat u met uw vader en broers in de kruidenierswinkel (gehoorverslag CGVS, p. 17) was terwijl uw broer verklaarde dat hij met uw oudste broer (M.) in de fietsherstelplaats was en u met uw vader in de kruidenierswinkel (gehoorverslag CGSV J., p. 8). Ook deze tegenstrijdigheid draagt niet bij aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Daarnaast is het opmerkelijk dat u pas na 3 dagen iets van uw vader verneemt. U verklaart dit door het feit dat er geen telefoon is in uw huis (gehoorverslag CGVS, p. 14). Het is in dit verband dan wel opmerkelijk dat uw tante wél op de hoogte was van het feit dat de persoon, Kyal Mohammad, die u heeft neergeslagen dood was (gehoorverslag CGVS, p. 12). Ze zou contact hebben gehad met uw moeder. U zou later ook via de telefoon uw thuis bereikt hebben en zo vernomen hebben dat uw oudere broer niet thuis was gekomen (gehoorverslag CGVS, p. 14). Dit is merkwaardig daar u eerder verklaarde dat uw huis niet telefonisch bereikbaar is (gehoorverslag CGVS, p. 14). Deze vaststelling draagt niet bij tot de geloofwaardigheid van uw relaas.

Bovendien is het opmerkelijk dat er enkele verschillen zitten tussen uw verklaringen bij uw eerste gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en bij uw gehoor op het CGVS. Zo heeft u (zie vragenlijst), noch uw broer (zie vragenlijst J.) bij DVZ iets gezegd over de dreigbrieven die jullie ontvangen hebben (gehoorverslag CGVS, p.12,13). Toen jullie hiermee geconfronteerd werden verklaren jullie dat dit jullie niet wisten dat dit moest gezegd worden (gehoorverslag CGVS, p. 17) en dat het niet werd gevraagd (gehoorverslag CGSV J., p. 14). Nochtans werd er naar een korte samenvatting van de belangrijke elementen gevraagd (zie vragenlijst, p. 4, vraag 5). Het ontvangen van dreigbrieven is een belangrijk gegeven dat niet zomaar over het hoofd kan worden gezien. Het feit dat geen van u beiden hierover iets gezegd heeft bij DVZ ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas. Daarnaast geven u en uw broer beide een andere verklaring over de inhoud van de brieven. U verklaart dat uw vader en zijn familie bedreigd worden (gehoorverslag CGVS, p.13) terwijl uw broer verklaarde dat men ermee dreigt vooral de winkel te beschadigen of over te nemen (gehoorverslag CGSV J., p. 11), wat een heel verschil is. Dat jullie niet in staat blijken te zijn hierover éénsluitende verklaringen af te leggen ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van jullie relaas. Het is bovendien allerm minst overtuigend dat u het over twee dreigbrieven heeft terwijl uw broer er zelfs geen idee van heeft hoeveel dreigbrieven er waren (gehoorverslag CGSV J., p.11). Daarenboven zijn uw verklaringen omtrent het versturen van de dreigbrieven opmerkelijk. De dreigbrieven zouden opgestuurd zijn naar u maar nooit bij u zijn aangekomen. Ze zouden in dezelfde enveloppe als uw andere documenten gezeten hebben maar op onverklaarbare wijze eruit verdwenen zijn (gehoorverslag CGVS, p. 12 en 13). Dit lijkt toch wel té toevallig. Bovendien kan men zich de vraag stellen wie er baat bij heeft om uw dreigbrieven uit een enveloppe weg te nemen en de rest te laten zitten?

Daarnaast heeft u bij DVZ verklaart dat uw vader op de grond, ter plaatse, verzorgd werd (zie vragenlijst, p. 4 vraag 5) en verklaarde u op het CGVS dat hij naar het ziekenhuis werd gebracht (gehoorverslag CGVS, p. 11). U hiermee geconfronteerd zegt u dat er een fout moet zijn gebeurd. Deze verklaring kan echter niet overtuigen. Deze tegenstrijdigheden ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw relaas. Het document van het ziekenhuis dat u voorlegt kan enkel als bewijs aanvaard worden als het ondersteund wordt door geloofwaardige verklaringen, wat i.c. niet het geval is. Bovendien zijn documenten afkomstig uit Afghanistan danig onbetrouwbaar omdat uit objectieve informatie blijkt dat er veel documenten vervalst worden en er veel corruptie is bij het uitreiken ervan (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Daarnaast is het ook bijzonder eigenaardig dat uw broer verklaart dat de persoon die u zou hebben neergeslagen nog leeft (gehoorverslag CGSV J., p. 12). Nochtans heeft u ettelijke keren tijdens het gehoor verklaart dat de persoon die u neersloeg overleden was (gehoorverslag CGVS, p.9,11,12,18). Dat jullie over zulk een cruciaal element in jullie asielrelaas uiteenlopende verklaringen afleggen doet jullie geloofwaardigheid volledig afbrokkelen.

Daar komt nog bij dat het feit dat uw broer ontvoerd en gedood zou zijn door Awalkhan en de zijnen berust op een vermoeden. U denkt dat uw broer is gedood door Awalkhan maar heeft hier geen enkel bewijs voor. Awalkhan heeft nooit iets gezegd over het feit dat hij uw broer ontvoerd heeft en daarna gedood heeft (gehoorverslag CGVS, p. 14). Hij heeft dit noch tegen u noch tegen uw familie verteld. Het is mogelijk dat uw broer door iemand anders om het leven is gebracht of op een andere manier om het leven kwam. Het feit dat u foto's kan voorleggen van uw dode broer wil nog niet zeggen dat hij is gedood op de manier die u verklaart, temeer dat er weinig geloof kan gehecht worden aan een groot deel van uw verklaringen. Bovendien is het opmerkelijk dat u niet weet of er een onderzoek is

gevoerd naar de ontvoering en dood van uw broer, meer nog u heeft er zelfs niet naar gevraagd (gehoorverslag CGVS, p. 14). Men zou verwachten dat u dit wel gedaan zou hebben aangezien u iemand dierbaar verloren hebt. Men zou verwachten dat men in dat geval van alle elementen op de hoogte zou willen zijn. Voorgaande vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw relaas.

Daarnaast is het opmerkelijk dat Shah Mohammad uw familie na uw vertrek niet meer heeft lastig gevallen. Shah Mohammad had enkel u bedreigd (gehoorverslag CGVS, p. 10) en nadat u vertrok uit Afghanistan is Shah Mohammad u nog komen zoeken maar hij heeft uw familie niets gedaan (gehoorverslag CGVS, p. 10, gehoorverslag CGVS J., p. 14) of bedreigingen geuit tegen uw familie (gehoorverslag CGVS, p. 20). Volgens uw verklaringen gaat het zelfs goed met uw familie (gehoorverslag CGVS, p. 5). Dit is opmerkelijk daar men zou verwachten dat mocht Shah Mohammad u echt willen treffen of op wraak zou zinnen hij uw familie zou lastig gevallen hebben en het niet zou gelaten hebben bij het naar u informeren. Dit staat bovendien in contrast met het feit dat u eerder verklaarde dat Shah Mohammad ermee gedreigd had uw familie te schaden (gehoorverslag CGVS, p. 13). Dat Shah Mohammad dan na uw vertrek geen verdere poging heeft ondernomen om uw familie te treffen is weinig waarschijnlijk en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verhaal. Als Shah Mohammad zoveel connecties heeft als u verteld en een belangrijk persoon is kan het voor hem niet moeilijk geweest zijn uw familie in Kabul op te sporen aangezien de dokter uit het ziekenhuis van Kalakan hier ook in geslaagd is (gehoorverslag CGVS, p. 19). Deze vaststellingen komen de geloofwaardigheid van uw relaas niet ten goede.

U heeft op basis van uw weinig overtuigende verklaringen niet aangetoond dat u Awalkhan en de zijnen dient te vrezen en kan er geen geloof gehecht worden aan uw relaas. **U heeft het bijgevolg niet aannemelijk gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van artikel 48/4, § 2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet heeft.**

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kabul, district Kalakan te worden beoordeeld.

Bij herevaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010 in rekening genomen. UNHCR oordeelt dat in het licht van de verslechterde veiligheidssituatie in bepaalde delen van Afghanistan en de toename van het aantal burgerslachtoffers, de situatie in de provincies Helmand, Kandahar, Kunar en delen van Ghazni en Khost gekenmerkt wordt als een situatie van veralgemeend geweld. Volgens UNHCR hebben Afgaanse asielzoekers uit deze regio's mogelijks nood aan internationale bescherming. Verder wijst het UNHCR erop dat andere provincies als Uruzgan, Zabul, Paktika, Nangarhar, Badghis, Paktya, Wardak en Kunduz ook geconfronteerd worden met fluctuerende veiligheidsincidenten. Het UNHCR heeft in deze richtlijnen niet geadviseerd om voortgaande op een analyse van de veiligheidssituatie aan Afghanen afkomstig van de provincie Kabul een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR heeft na december 2010 geen update meer vrijgegeven van deze "Eligibility Guidelines" en deze richtlijnen zijn dus nog steeds geldig.

Bijkomend en rekening houdend met het volatiele karakter van het gewapend conflict, dienen de asielaanvragen van Afghanen die claimen andere regio's te zijn ontvlucht omwille van het veralgemeend geweld, elk nauwgezet onderzocht te worden in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de vroegere verblijfplaats. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Beschrijving van het conflict" dd. 22 maart 2013) blijkt dat het totaal aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers sinds het begin van de winter in 2011 is gedaald en dat deze daling zich verder heeft doorgezet voor het ganse jaar 2012.

Uit een bijkomende regionale analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Regionale Analyse" dd. 21 maart 2013) blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan regionaal nog steeds erg verschillend is. De Secretaris-generaal van de Verenigde Naties, het UNHCR en de Afghanistan NGO Safety Office situeren de kern van het conflict in het zuiden, zuidoosten en oosten van het land.

Uit deze analyse blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Kabul duidelijk verbeterd is sinds 2009. Deze tendens zette zich door voor gans 2012. Voor het district Kalakan werden er in de periode van verslaggeving geen gewelddadige incidenten gemeld (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Regionale Analyse" dd. 21 maart 2013). Geenszins kan besloten worden dat er in het district Kalakan een situatie heerst van veralgemeend willekeurig geweld. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Kalakan van de provincie Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de provincie Kabul, district Kalakan geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw "taskara", de "taskara" van uw broer J., de "taskara" van uw broer M. en de "taskara" van uw vader tonen jullie identiteit en afkomst aan en deze worden niet betwist door het CGVS, op de leeftijd van uw broer J. na (zie beslissing F. J. A., O.V. 7.632.492). Het eigendomsdocument toont aan dat uw vader de eigenaar was van een stuk grond maar toont niet aan dat u hierdoor problemen had, hetzelfde geldt voor de documenten over zijn winkels. Het ziekenhuisdocument toont aan dat uw vader in het ziekenhuis heeft verbleven maar toont niet aan wat hieraan de basis van lag. De foto's die u voorlegt tonen u, uw broers en neven maar tonen niet uw problemen aan. Bovendien is het zo dat alle soorten documenten (taskara's, certificaten, rijbewijzen, brieven, enz.) afkomstig uit Afghanistan onbetrouwbaar zijn omdat er veel corruptie is bij het verstrekken ervan en omdat er zeer veel vervalst wordt (zie informatie die toegevoegd is aan het administratief dossier). De documenten die u na uw gehoor overhandigde gaan over de medische toestand van uw broer en houden geen verband met uw problemen. De rekening van Bpost toont aan dat u een internationale brief heeft verstuurd maar bewijst verder niks.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Verzoeker beperkt zich tot het leveren van inhoudelijke kritiek op de motieven van de bestreden beslissing. De Raad leidt hieruit af dat verzoeker in wezen de materiële motiveringsplicht geschonden acht.

2.1.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een fotokopie van zijn taskara neer, van een eigendomsakte van een stuk grond van zijn vader, en van een eigendomsakte van een winkel van zijn vader.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de

devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.

In zijn beslissing oordeelde de commissaris-generaal dat het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig is gezien (i) het beweerde grondconflict op een vreemde manier tot stand is gekomen zodat er van bij het begin al twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen, (ii) er tal van tegenstrijdigheden worden vastgesteld tussen verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en zijn verklaringen bij het Commissariaat-generaal, alsook tussen zijn verklaringen en die van zijn broer, (iii) de beweerde moord op verzoekers broer door A. louter rust op een vermoeden, en tenslotte (iv) verzoekers familie na zijn vertrek geen problemen meer ondervond.

De Raad stelt vooreerst vast dat niet enkel verzoeker en zijn broer onderling tegenstrijdige verklaringen afleggen over cruciale elementen van het relaas maar dat bovendien verzoekers verklaringen afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken en deze afgelegd bij het Commissariaat-generaal niet eenduidig zijn. Zo blijkt verzoeker verklaard te hebben dat zijn vader geen klacht indiende bij de politie terwijl zijn broer verklaarde dat er wel klacht was ingediend. Ook zijn beide broers niet eenduidig in hun verklaringen als hen gevraagd wordt op welke plaats verzoeker en zijn broer zich bevonden toen men hen kwam waarschuwen dat er op hun gronden werd gewerkt en leggen zij tegenstrijdige verklaringen af over de inhoud van de dreigbrieven. Verzoeker – zowel als zijn broer - rept bij de Dienst Vreemdelingenzaken met geen woord over de dreigbrieven. Ook verklaart hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat zijn vader ter plaatse werd verzorgd terwijl hij bij het Commissariaat-generaal verklaarde dat zijn vader in het ziekenhuis werd opgenomen voor verzorging.

Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het minimaliseren van de tegenstrijdigheden. Hij wijst erop dat zijn broer nog minderjarig is, waardoor hij niet op de hoogte gehouden werd van alle zaken, wat een mogelijke verklaring is voor de tegenstrijdigheden. Wat betreft het gegeven dat hij noch zijn broer bij de Dienst Vreemdelingenzaken gewag maakte van het bestaan van dreigbrieven stelt verzoeker dat daar niet achter gevraagd werd. Verzoeker meent tot slot dat “een deel van de tegenstrijdigheden” veroorzaakt werd door vertalingsfouten, te wijten aan het feit dat de tolk bij de Dienst Vreemdelingenzaken iemand was die uit Iran afkomstig was en daardoor het Dari niet perfect machtig was. Verzoeker zou bij het nakijken van de vragenlijst nog “een aantal vertaalfouten” die gemaakt werden door de tolk vastgesteld hebben.

Waar verzoeker verwijst naar de minderjarigheid van zijn broer merkt de Raad op dat deze minderjarigheid door de asielinstanties wordt betwist (zie gehoorverslag broer, p 3, toegevoegd aan de landeninformatie in het administratief dossier). Daarenboven was verzoekers broer rechtstreeks betrokken partij en zelf actor in de gebeurtenissen van het asielrelaas, waardoor de opmerking dat hij “niet op de hoogte werd gehouden” niet dienstig kan worden aangevoerd. Waar verzoeker stelt dat hem bij de Dienst Vreemdelingen niet werd gevraagd naar het eventueel bestaan van dreigbrieven, merkt de Raad op dat verzoeker werd gevraagd om de “belangrijkste feiten” op te sommen (vraag 5 vragenlijst Dienst Vreemdelingenzaken). Het ontvangen van dreigbrieven kan bezwaarlijk onbelangrijk genoemd worden, waardoor van verzoeker kon worden verwacht dat hij dit spontaan zou hebben aangebracht. Waar verzoeker verwijst naar gebrekkige vertolking merkt de Raad op dat het niet ernstig is dat verzoeker niet preciseert waar *in concreto* er gebrekkig werd getolkt en zich integendeel beperkt tot algemeenheden als “een deel van de tegenstrijdigheden” en “een aantal vertaalfouten”. Verzoeker slaagt er derhalve niet in de tegenstrijdigheden die werden vastgesteld te ontcrachten met objectieve argumenten. Hij beperkt zich tot het aanreiken van loze post factumverklaringen die allermindst overtuigen. De aangehaalde tegenstrijdigheden betreffen de kern van het asielrelaas en leiden dan ook in redelijkheid tot de conclusie dat aan dit asielrelaas geen enkel geloof kan worden gehecht. Het asielrelaas is ongeloofwaardig en kan daarom geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin.

Waar verzoeker vertaalproblemen aanhaalt als verklaring voor de tegenstrijdigheden kan worden opgemerkt dat op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij de aanvang van ieder gehoor onder meer de rol van de tolk wordt uitgelegd en er tevens op gewezen dat verzoeker eventuele problemen met de tolk moet melden. Verzoeker heeft dit nagelaten. Communicatieproblemen

met de tolk die voor het eerst worden opgeworpen voor de Raad zijn laattijdig en kunnen om deze reden niet meer nuttig worden aangevoerd.

Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

De door verzoeker bijgebrachte stukken taskara, eigendomsakte grond en eigendomsakte winkel doen aan hetgeen voorafgaat geen afbreuk. De stukken werden reeds neergelegd bij het Commissariaat-generaal en reeds meegenomen in de beoordeling dan de bestreden beslissing. De stukken bevestigen immers de identiteit van verzoekers alsook de grondeigendom en winkel van verzoekers vader. Deze stukken tonen geenszins de problemen aan van verzoekers.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad op basis van objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier vast dat de veiligheidssituatie in de provincie Kabul duidelijk verbeterd is sinds 2009, dat deze tendens zich doorzette voor gans 2012 en dat er in het district van herkomst van verzoeker (Kalakan) in de periode van verslaggeving geen gewelddadige incidenten werden gemeld (SRB "*Veiligheidssituatie Afghanistan, Regionale Analyse*" d.d. 21 maart 2013). Hieruit kan geenszins worden afgeleid dat er in het district Kalakan een situatie heerst van veralgemeend willekeurig geweld. Terecht kon de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op grond van de hem aangereikte informatie besluiten dat er voor burgers in het district Kalakan van de provincie Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er derhalve voor burgers in de provincie Kabul, district Kalakan geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In zijn verzoekschrift brengt verzoeker hier tegen in dat het algemeen gekend is dat de algemene situatie bedreigend is voor de bevolking van Afghanistan, en dat de veiligheid in het land er nog steeds niet op vooruit gaat. Verzoeker beperkt zich aldus tot het formuleren van enkele algemene beschouwingen zonder deze op enige wijze op zijn regio van herkomst te betrekken, noch deze te onderbouwen met andersluidende objectieve en recente landeninformatie. De conclusie dat er heden in Kalakan geen willekeurig oorlogsgeweld heerst in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet blijft onverkort overeind.

Bijgevolg maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig oktober tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER